

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116215592
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3116215592.7

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci žalobcu: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. XXX, XXX XX S., štátny občan SR, právne zastúpený Okenica Šula & Co. s r.o., advokátska kancelária, IČO: 36 866 512, so sídlom Pražská 11, Bratislava, proti žalovanému: MOTORACTIVE IFN SA, so sídlom Strada Fabrica de Clucoza, Nr. 5 Bloc/Cladire: Complex Comercial Novo Pakr 3, Cladirea F, Etaj: 4, Bucuresti, Sector 2, Rumunsko, v konaní o určení vlastníckeho práva k hnutelnej veci t a k t o

rozhodol:

- I. Vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie z a s t a v u j e .
- II. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.09.2016 sa žalobca domáhal aby súd určil, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla MERCEDES BENZ GL, VIN: T EČV: N. XXX O.. Vychádzajúc zo žaloby, žalobca má za to, že v posudzovanom prípade je daná pôsobnosť slovenského právneho poriadku v zmysle ust. §5 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o MPSaP), v zmysle ktorého vecné práva k nehnuteľnostiam i hnutel'ným veciam sa spravujú, pokiaľ v tomto zákone alebo v osobitných predpisoch nie je ustanovené inak, právom miesta kde je vec.

2. Ako vyplýva z podanej žaloby motorové vozidlo MERCEDES BENZ GL, VIN: T EČV: N. XXX O. (ďalej len „motorové vozidlo“) bolo pri prepise na príslušnom dopravnom inšpektoráte zaistené príslušníkmi OKP OR PZ TN. Listom zo dňa 13.10.2015 bol žalobca vyrozumiený o skutočnosti, že motorové vozidlo je evidované v policajnom systéme ako hľadané v štáte Rumunsko. Žalobca následne zaslal žiadosť o vrátenie zaisteného motorového vozidla zo dňa 04.11.2015 na OKP OR PZ TN z dôvodu uplynutia zákonnej lehoty pre jeho zaistenie, nakoľko je žalobca jediným vlastníkom predmetu sporu. Zo strany OKP OR PZ TN bol listom zo dňa 13.10.2015 upovedomený o tom, že v prípade záujmu o určenie vlastníctva k predmetnému vozidlu je potrebné vec riešiť prostredníctvom súdu. Vzhľadom na uvedené žalobca kontaktoval žalovaného prostredníctvom e-mailu za účelom doriešenia vzniknutej situácie. Žalobca sa snažil žalovanému ozrejmiť vzniknutú situáciu a požadoval od neho preukázanie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu platnými dokladmi od motorového vozidla. Žalobca mu navrhol aj finančné urovnanie po preukázaní pravdivosti uplatňovaného nároku žalovaným, avšak žalovaný nepristúpil na žalobcom navrhovanú výšku odškodnenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla.

3. Nakoľko na strane žalovaného vystupuje spoločnosť so sídlom v Rumunsku vyskytla sa potreba prekladu žaloby a jej príloh do jazyka, ktorému žalovaný rozumie. Vzhľadom na uvedené tunajší súd uznesením č.k. 12C/75/2016-80 zo dňa 30.05.2019 ustanovil tlmočníka a prekladateľa pre rumunský jazyk Bc. D. X. I., s miestom výkonu činnosti I. W. XXX, zapísaného v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov MS SR pod evidenčným číslom XXXXXX, ktorého úlohou bolo vykonávať úkony tlmočnickej a prekladateľskej činnosti z jazyka slovenského do jazyka rumunského a opačne podľa

pokynov súdu. Následne výzvou zo dňa 12.07.2019 tunajší súd vyzval prekladateľa na preloženie žaloby s prílohami, ako aj výzvy na vyjadrenie sa k žalobe a poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu do rumunštiny. Dňa 09.09.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie tlmočníka a prekladateľa súdom požadovaných listín do rumunského jazyka.

4. Tunajší súd v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (ďalej len nariadenie č. 1393/2007) žiadal súd v Bukurešti o doručenie vyššie uvedených písomností žalovanému. Dňa 05.11.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené Osvedčenie o doručení písomnosti, z ktorého vyplýva, že žalovaný osobne prevzal doručované písomnosti dňa 03.10.2019, pričom žalovaný bol poučený, že písomnosť môže odmietnuť prevziať, ak nie je vyhotovená alebo doplnená prekladom v jazyku ktorému rozumie alebo v úradnom jazyku miesta doručenia alebo v jednom z úradných jazykov miesta doručenia.

5. Vo výzve tunajšieho súdu č.k. 12C/75/2016-43 zo dňa 14.11.2016 doručenej žalovanému dňa 03.10.2019, bol žalovaný vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril k žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa však do dnešného dňa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril a ani sa nijakým spôsobom nezúčastnil na konaní.

6. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 37 Zák. o ZMPSaP ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba proti ktorej smeruje žaloba, má na území Slovenskej republiky bydlisko, alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

9. Podľa bodu 15 preambuly Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

10. Podľa čl. 4 ods. 1 nariadenia, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

11. Podľa čl. 5 nariadenia, Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

12. Podľa čl.7 nariadenia, Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:

- pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,
- pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;

c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

2. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok;

3. vo veciach občianskoprávných nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v občianskych veciach;

4. v konaniach vo veciach občianskych nárokov na vrátenie predmetu kultúrnej hodnoty vymedzeného v článku 1 bode 1 smernice 93/7/EHS, na základe vlastníckeho práva k nemu, ktoré začala osoba

domáhajúca sa vrátenia takéhoto predmetu, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza predmet kultúrnej hodnoty v čase začatia konania;

5. v sporoch týkajúcich sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky na súdoch podľa bydliska organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky;

6. v spore proti zriaďovateľovi („settlor“), správcovi („trustee“) alebo oprávnenému („beneficiary“) z poručníckeho fondu („trust“) zriadeného zo zákona alebo na základe písomnej listiny alebo zriadeného ústne a potvrdeného písomne na súdoch členského štátu, v ktorom má poručnícky fond bydlisko;

7. v spore týkajúcom sa zaplatenia odmeny požadovanej za záchranu nákladu alebo prepravného na súde, z úradnej moci ktorého tento náklad alebo prepravné boli:

a) zaistené na účely zabezpečenia takejto platby alebo

b) mohli byť takto zaistené, ale bola zložená kaucia alebo iná zábezpeka;

pričom toto ustanovenie sa uplatní, len ak sa tvrdí, že žalovaný má práva k tomuto nákladu alebo prepravnému alebo takéto práva mal v čase záchranu.

12. Podľa čl.8 nariadenia, osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať:

1. ak ide o jedného z viacerých žalovaných, na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach;

2. ako tretiu osobu v konaní o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou na súde, na ktorom sa vedie hlavné konanie, ak sa toto konanie nezačalo výlučne s úmyslom vyňať ju z právomoci súdu, ktorý by inak mal právomoc;

3. pri vzájomnom nároku vyplývajúcom z tej istej zmluvy alebo skutočnosti ako pôvodný nárok na súde, ktorý koná o pôvodnom nároku;

4. vo veciach súvisiacich so zmluvou, ak žalobu možno spojiť so žalobou proti tomu istému žalovanému vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti, na súde členského štátu, na území ktorého sa majetok nachádza.

13. Podľa čl. 9 nariadenia, ak podľa tohto nariadenia má súd členského štátu právomoc vo veciach týkajúcich sa zodpovednosti za používanie alebo prevádzku lode, má tento súd alebo iný súd určený na tento účel vnútroštátnym právnym poriadkom členského štátu právomoc konať tiež o návrhoch na obmedzenie rozsahu zodpovednosti.

14. Podľa čl.24 nariadenia, výlučnú právomoc majú tieto sudy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, sudy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza. Avšak v konaniach, ktorých predmetom je nájom nehnuteľnosti na dočasné súkromné užívanie na dobu maximálne šesť za sebou nasledujúcich mesiacov, právomoc majú tiež sudy členského štátu, v ktorom má bydlisko žalovaný, za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a že prenajímateľ a nájomca majú bydlisko v tom istom členskom štáte;

2. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť založenia, neplatnosť alebo zánik obchodných spoločností alebo iných právnických osôb alebo združení fyzických a právnických osôb, alebo platnosť rozhodnutí ich orgánov, sudy členského štátu, v ktorom má spoločnosť, právnická osoba alebo združenie sídlo; sídlo súd určí podľa vlastných noriem medzinárodného práva súkromného;

3. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť zápisov do verejných registrov, sudy členského štátu, v ktorom sa vedie register; SK L 351/10 Úradný vestník Európskej únie 20.12.2012

4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známok, priemyselných vzorov alebo iných obdobných práv, ktoré sa musia registrovať alebo pri ktorých sa musí žiadať o ochranu, a to bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe, súd členského štátu, v ktorom sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala, v ktorom sa registrácia alebo ochrana poskytli, alebo v ktorom sa podľa právneho nástroja Únie alebo medzinárodného dohovoru za poskytnuté považujú.

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc Európskeho patentového úradu podľa Dohovoru o udeľovaní európskeho patentu podpísaného 5. októbra 1973 v Mníchove, sudy každého členského štátu majú výlučnú právomoc v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti akéhokoľvek európskeho patentu udeleného tomuto členskému štátu;

5. v konaniach týkajúcich sa výkonu rozsudku súdu členského štátu, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.

15. Podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa

neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

16. Podľa článku 28 ods. 1 nariadenia, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

17. Podľa č. 63 ods. 1 nariadenia, na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má: a) registrované sídlo; b) ústredie alebo c) hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

18. V prejednávanej veci sa žalobca (slovenská fyzická osoba) domáha určenia vlastníckeho práva k hnuteľnej veci (motorovému vozidlu) voči žalovanému (zahraničná právnická osoba so sídlom v Bukurešti). Nakoľko ide o občianskoprávny vzťah s cudzím prvkom, pristúpil súd k posúdeniu splnenia základnej procesnej podmienky, a síce, či je v danom prípade daná právomoc slovenských súdov. Vychádzajúc zo žaloby, žalobca má za to, že právomoc slovenských orgánov je daná v zmysle ust. § 5 zák. o MPSaP. Je pravdou, že ust. § 5 ZMPSaP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgyzv6ojxfzygc4tbm5zgczrngu>> upravuje základný kolízny princíp (resp. hraničný určovateľ) pre úpravu vecných práv k hnuteľným veciam. Pre aplikáciu predmetného ustanovenia je však príznačné, že k nemu treba pristupovať ako k lex generalis pre kolíznu úpravu vecných práv. To znamená, že § 5 ZMPSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgyzv6ojxfzygc4tbm5zgczrngu>> bude aplikovaný len pokiaľ v nasledujúcich ustanoveniach ZMPSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgyzv6ojx>> (najmä v § 6, § 7 a § 8), resp. v osobitných právnych predpisoch nebude ustanovené niečo iné. Samozrejme, uvedený prístup bude možné uplatniť len v prípade, ak na konkrétny prípad nebude aplikovateľná medzinárodná zmluva, resp. právny akt práva EÚ (pozn. Lysina, P., Štefanková, N., Ďuriš, M., Števec, M. Zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Komentár. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 585 s.). Súd vychádzal zo skutočnosti, že obe strany konania majú bydlisko na území členského štátu Európskej únie, preto primárne posudzuje právomoc podľa nariadenia, ktoré má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi SR (v danej veci pred zákonom o MPSaP).

19. V posudzovanom prípade nejde o spor vyplývajúci zo záväzkového vzťahu, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným nevznikol nijaký zmluvný vzťah, nemôže teda ísť o spor súvisiaci so zmluvou. Nakoľko je predmetom konania určenie vecného - vlastníckeho práva k hnuteľnej veci neprichádza do úvahy aplikácia niektorého z ustanovení nariadenia upravujúcich osobitnú prípadne výlučnú právomoc. Preto je potrebné vychádzať z všeobecných ustanovení o právomoci, t.j. z čl. 4 ods. 1 a bodu 15 Preambuly nariadenia, v zmysle ktorých je hraničným určovateľom pre založenie právomoci bydlisko žalovaného. Tým je v súlade s čl. 63 ods. 1 nariadenia miesto, kde má žalovaný, ktorý je právnickou osobou, svoje sídlo. Ustanovenie čl. 5 ods. 1 nariadenia síce zakotvuje výnimku z tohto pravidla pre určenie právomoci podľa bydliska žalovaného, predpokladá však, že musí byť naplnené niektoré z kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 kapitoly II nariadenia. Súd dospel k záveru, že aplikácia žiadneho z predmetných ustanovení v danej veci neprichádza do úvahy. Preto v situácii kedy má žalovaný bydlisko (resp. sídlo) na území iného členského štátu, nie je možné založiť právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie tohto sporu. Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to i tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti (právomoci) smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný pred vhodným súdom.

20. Pokiaľ ide o možnosť súdu skúmať otázku medzinárodnej právomoci, možno tak urobiť buď na námietku účastníka, alebo ex offio v prípade ak ide o nárok patriaci do výlučnej právomoci súdov iného členského štátu (čl. 24 nariadenia) alebo pokiaľ sa žalovaný na konaní nezúčastňuje. Pri výklade ustanovenia čl. 26 nariadenia súd zohľadnil nepresnosti spočívajúce v preklade daného ustanovenia. ESD v rozsudku vo veci Danvoern Production A/S v. Schuhfabriken Otterbeck GmbH & Co. (C-314/93) uzavrel, že pri aplikácii Bruselského dohovoru o právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, ktorý je predchodcom nariadenia Brusel I. a tým aj Brusel Ia., je povinnosťou procesného súdu prihliadať ku všetkým jazykovým verziám Dohovoru, ktoré sú si všetky rovnocenné. Vzhľadom na uvedené tunajší súd v súlade s ustálenou praxou súdov dospel k záveru, že čl. 26 ods. 1 nariadenia sa vzťahuje na situáciu, keď je žalovanému s bydliskom v jednom členskom štáte doručená žaloba (v konaní prebiehajúcom pred súdom iného členského štátu) a on na ňu nijako nereaguje. Naproti

tomu z neho nevyplýva povinnosť súdu nariadiť vo veci ústne konanie a až následne na základe toho, či sa žalovaný k nemu dostaví alebo nie, skúmať svoju medzinárodnú právomoc (pozn. uznesenie KS Banská Bystrica, sp. zn.13Co/645/2013 zo dňa 10.09.2013).

21. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalovanému bola žaloba spolu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie, (všetky prílohy preložené do rumunčiny) riadne doručená v súlade s nariadením č. 1393/2007 dňa 03.10.2019. Žalovaný sa v čase určenom vo výzve súdu k žalobe nevyjadril. S ohľadom na dostatočný časový priestor, ktorý mal žalovaný na vyjadrenie, t.j. od doručenia žaloby dňa 03.10.2019 až do dnešného dňa, súd konštatuje že žalovaný sa na konaní nezúčastnil, a preto nie je možné založiť právomoc slovenského súdu na prejednanie tohto sporu.

22. Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd podľa článku 28 ods. 1 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 161 ods. 2 CSP konanie vo veci zastavil.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Náhradu trov konania súd žiadnej zo strán sporu nepriznal, nakoľko s ohľadom na dôvod zastavenia konania nie sú dané podmienky pre posudzovanie úspechu vo veci, resp. procesného zavinenia na zastavení konania. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto uznesenia možno podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a/ a m/ CSP) v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.